

บทสรุปผู้บริหาร

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (Prince of Songkla University, PSU) เป็นมหาวิทยาลัยหลักของภาคใต้ มีวิสัยทัศน์ในการมุ่งเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อนวัตกรรมและสังคมที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และเป็นกลไกหลักในการพัฒนาภาคใต้และประเทศ มุ่งสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำของอาเซียน ได้รับการก่อตั้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาออกสู่ภูมิภาค ยกระดับมาตรฐานการศึกษาในท้องถิ่น และสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาค มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ คือ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีเจตนารมณ์ที่จะเป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต มีการกระจายคณะวิชาไปตั้งอยู่ตามจังหวัดต่างๆ ครอบคลุม 5 จังหวัด ได้แก่ สงขลา ปัตตานี ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี และตรัง โดยปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้กำหนดจุดเน้นของการพัฒนาแต่ละวิทยาเขต คือ **วิทยาเขตหาดใหญ่** เน้นการแพทย์และระบบสุขภาพ วิทยาศาสตร์เชิงลึก เทคโนโลยีชีวภาพ เกษตรแนวใหม่ อาหารและการแปรรูป **วิทยาเขตปัตตานี** เน้นฐานผลิตบุคลากรทางการศึกษาของชาติและการศึกษาทางวัฒนธรรม ความมั่นคงทางอาหาร ประมง เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ยางพารา ฮาลาล และสุขภาวะในวิถีอิสลาม **วิทยาเขตตรัง** เน้นการจัดการ อันดามันศึกษา การบริหารจัดการนวัตกรรมการออกแบบ **วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี** เน้นเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำเศรษฐกิจแห่งเอเชียอาคเนย์ ไม้และพืชเศรษฐกิจภาคใต้ ปาล์ม ยางพารา การท่องเที่ยวเชิงประชุม และ **วิทยาเขตภูเก็ต** เน้นความเป็นนานาชาติ การบริการและการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย ระบบสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน มีหลักสูตรทั้งสิ้น 321 หลักสูตร ประกอบด้วยหลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน 158 หลักสูตร หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต จำนวน 1 หลักสูตร หลักสูตรระดับปริญญาโท จำนวน 107 หลักสูตร หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จำนวน 2 หลักสูตร และหลักสูตรระดับปริญญาเอก จำนวน 53 หลักสูตร ระบบแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (PSU SYSTEM) โครงสร้างองค์กร แบ่งเป็นหน่วยงานผลิตบัณฑิต และหน่วยงานสนับสนุน โดยหน่วยงานผลิตบัณฑิตประกอบด้วย คณะ วิทยาลัย และสถาบัน สำหรับหน่วยงานสนับสนุนแบ่งเป็นสำนัก ซึ่งสังกัดส่วนกลางมหาวิทยาลัยและวิทยาเขตต่างๆ

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย พบว่ามีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของมหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยมีจุดแข็งในด้านความมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ โดยเฉพาะด้านการเกษตร อาหาร และวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถทางวิชาการและมีความเชี่ยวชาญหลากหลายสาขา โรงพยาบาลสงขลานครินทร์เป็นที่พึ่งของชุมชน มีความน่าเชื่อถือจากการก่อตั้งมากกว่า 50 ปี หากแต่ยังพบว่ามีจุดอ่อนหลัก คือ ยังมีความซ้ำซ้อนของหน่วยงาน คณะ และหลักสูตร ส่งผลให้เกิดความไม่ชัดเจน ขาดการบูรณาการในแต่ละหลักสูตร และมีการใช้ทรัพยากรที่มากเกินไป มหาวิทยาลัยมีผลิตภัณฑ์และบริการจำนวนมาก เช่น มีหลักสูตรมากมาย แต่มีคุณค่าต่อลูกค้าน้อย นอกจากนี้ยังขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว ขาดระบบการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ อันนำไปสู่ความไม่ชัดเจนของทิศทางการดำเนินงานเพื่อการสร้างความเข้มแข็งและเป็นที่ยอมรับ ในส่วนของโอกาส มหาวิทยาลัยมีความได้เปรียบเชิงพื้นที่ มีโอกาสเข้าถึงได้ง่าย และมีโอกาสในการนำทรัพยากรที่หลากหลายมาใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งทิศทางการพัฒนาประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความต้องการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มพูนทักษะความรู้ (reskill upskill) ซึ่งมหาวิทยาลัยจะเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการเรื่องนี้ได้ดี แต่ในขณะเดียวกันก็อาจมีความเสี่ยงในส่วนของงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐที่ลดลง การแข่งขันทางการศึกษาเพิ่มสูงขึ้น ตลอดจนความไม่สงบในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแบบเหมารวม

โครงการมหาวิทยาลัย 4.0 เป็นโครงการวิจัยภายใต้แผนงานคนไทย 4.0 เป็นโครงการวิจัยร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค 3 มหาวิทยาลัย คือมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยการวิจัยในโครงการมหาวิทยาลัย 4.0 ในส่วนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นั้นมีกระบวนการและวิธีการวิจัยด้วยวิธีการคาดการณ์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Foresight) การดำเนินงานประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 6 ขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดขอบเขต (Scoping) การกำหนดหลักการ ข้อสมมติ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ การตั้งคณะทำงาน การวิเคราะห์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและการสร้างบรรยากาศของกระบวนการคาดการณ์
2. การกวาดสัญญาณ (Scanning) การวิเคราะห์และสร้างแผนที่ระบบการศึกษาความเป็นมาในอดีต การกวาดสัญญาณหาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง
3. การมองภาพอนาคต (Forecasting) การวิเคราะห์ปัจจัยขับเคลื่อน (Drivers) และความไม่แน่นอน การพัฒนาฉากทัศน์ (Scenario building)
4. การสร้างวิสัยทัศน์ (Visioning) การวิเคราะห์ผลกระทบและนัยของภาพอนาคต การกำหนดภาพอนาคตที่พึงประสงค์และวิสัยทัศน์
5. การวางแผน (Planning) การสร้างทางเลือกยุทธศาสตร์ การพยากรณ์ย้อนกลับ (Back casting) และการทำแผนที่นำทาง (Road mapping)
6. การดำเนินการ (Acting) การเผยแพร่ผลลัพธ์ การคาดการณ์ การสร้างระบบคาดการณ์ในองค์กร การประเมินผล

ทั้งนี้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญในการวิจัยตามแผนงานฯ นี้ เพื่อนำเอาผลการมองภาพอนาคตไปใช้ในการกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่อไป โดยสามารถสรุปผลการศึกษาตามขั้นตอนได้ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดขอบเขตการศึกษา หลักการ เป้าหมายและวัตถุประสงค์

การกำหนดขอบเขตการศึกษา หลักการ เป้าหมายและวัตถุประสงค์มีขอบเขตด้านเนื้อหาเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลและความเป็นมาในอดีต แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง การค้นหาปัจจัยขับเคลื่อนและสัญญาณแห่งอนาคตที่จะส่งผลกระทบต่อการทำงานของมหาวิทยาลัยทั้งในระยะสั้นและระยะยาว จนสามารถนำไปพัฒนาเป็นฉากทัศน์ที่เป็นไปได้ในอนาคต โดยยึดข้อมูลตามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักได้แก่ 1) ผู้บริหารมหาวิทยาลัย 2) อาจารย์และบุคลากร 3) นักศึกษาปัจจุบัน 4) ศิษย์เก่า 5) ผู้ใช้บัณฑิต 6) ตัวแทนผู้ประกอบการ 7) ภาคประชาสังคม ครอบคลุมขอบเขตด้านพื้นที่ทั้ง 5 วิทยาเขตของมหาวิทยาลัย

2. การกวาดสัญญาณ

การกวาดสัญญาณมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุและวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับต่างๆ ที่น่าจะมีผลต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในอีก 20 ปีข้างหน้า ทั้งแนวโน้มใหญ่ (Megatrends) สัญญาณอ่อน (Weak Signals) และเหตุไม่คาดฝัน (Wildcards) กิจกรรมในส่วนนี้จะมุ่งระบุหาปัจจัยขับเคลื่อนและแนวโน้มหลักของปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการของมหาวิทยาลัยเปลี่ยนไป โดยใช้กรอบแนวคิด STEEPV (Social, Technological, Economic, Environmental, Political, and Values) เพื่อทำความเข้าใจสถานการณ์

ปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอย่างรอบด้าน โดยใช้เทคนิคการเก็บข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ ผลจากการกวาดสัญญาณพบว่า มีกลุ่มสัญญาณทั้งสิ้น 3 กลุ่มสัญญาณ ประกอบด้วยกลุ่มสัญญาณย่อย 18 สัญญาณ ดังนี้ กลุ่มสัญญาณ Horizon 1 ซึ่งเป็นกลุ่มสัญญาณที่เห็นผลกระทบอย่างชัดเจนในปัจจุบันและยังมีต่อไปในอนาคต ประกอบด้วยสัญญาณที่ 1 การยอมรับความหลากหลายทางประชากรศาสตร์ สัญญาณที่ 2 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารของมนุษย์ สัญญาณที่ 3 ผลกระทบของเทคโนโลยีใหม่ต่อการวิจัยและการศึกษา สัญญาณที่ 4 ความต้องการความเป็นส่วนตัวของปัจเจกบุคคลที่สูงขึ้น สัญญาณที่ 5 ระบบบูรณาการเพื่อจัดการภาวะวิกฤติซึ่งมีผลกระทบรวดเร็วและรุนแรง สัญญาณที่ 6 การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม สัญญาณที่ 7 การส่งเสริมการศึกษาที่ไม่เน้นปริญญา แต่มุ่งคุณค่าเพื่อดึงดูดผู้เรียนสู่มหาวิทยาลัย สัญญาณที่ 8 ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มสัญญาณ Horizon 2 เป็นกลุ่มที่เริ่มมีการพบเห็นได้บ้างในปัจจุบันแต่ยังไม่ชัดเจน และจะชัดเจนในอีก 5-10 ปีข้างหน้า ประกอบด้วย สัญญาณที่ 9 การก้าวสู่สังคมเสมือน สัญญาณที่ 10 อาเซียนเป็นศูนย์กลางการแพทย์โลก สัญญาณที่ 11 ภูมิภาคเศรษฐกิจใหม่และใต้ใหม่ สัญญาณที่ 12 การจัดการโซ่คุณค่าของงานวิจัยเชิงพาณิชย์ กลุ่มสัญญาณ Horizon 3 เป็นกลุ่มสัญญาณที่ยังไม่ชัดเจนในปัจจุบันแต่จะส่งผลกระทบในอีก 10-20 ปีข้างหน้า ประกอบด้วย สัญญาณที่ 13 ชีวิตวิถีใหม่ สัญญาณที่ 14 การยกระดับประเทศไทยสู่การท่องเที่ยวคุณค่าสูงเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน สัญญาณที่ 15 การขับเคลื่อนสังคมโดยใช้เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน สัญญาณที่ 16 แนวโน้มการบริหารมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก สัญญาณที่ 17 การมีส่วนร่วมกับสังคมที่มีมูลค่าสูง และสัญญาณที่ 18 แนวโน้มความอยู่รอดทางการเงิน

3. การมองภาพอนาคต การวิเคราะห์ปัจจัยขับเคลื่อนและความไม่แน่นอน การพัฒนาฉากทัศน์

จากสัญญาณทั้ง 18 สัญญาณ ทีมวิจัยได้มองภาพอนาคตและพัฒนาฉากทัศน์บนแกน 2 แกน ประกอบด้วยแกนตั้ง ซึ่งกล่าวถึงทางเลือกระหว่างการมุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยที่ยังมุ่งเน้นลักษณะทางกายภาพกับการเป็นองค์กรที่ขับเคลื่อนสู่โลกเสมือน และแกนนอนที่กล่าวถึงทางเลือกระหว่างการเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นให้บริการทางการศึกษาแบบไม่มุ่งหวังผลกำไรกับการขับเคลื่อนสู่องค์กรที่บริหารจัดการเชิงธุรกิจเต็มรูปแบบ โดยจำแนกออกเป็น 4 ฉากทัศน์ ได้แก่ ฉากทัศน์ที่ 1 PSU.com ซึ่งเป็นฉากทัศน์ที่ฉายภาพของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ย้ายตัวตนและการลงทุนทางด้านกายภาพ (Physical evidence) ไปอยู่ในรูปแบบเสมือน ดังนั้น ในฉากทัศน์นี้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จะลดการลงทุนในด้านสิ่งปลูกสร้าง เช่น อาคาร วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น แต่จะเพิ่มการลงทุนในการพัฒนาระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลด้านการสื่อสารต่าง ๆ ที่สนับสนุนการเรียนในรูปแบบเสมือน โดยใช้แนวคิดอยู่ที่ไหนก็เรียนได้แบบไร้ข้อจำกัด ฉากทัศน์ที่ 2 PSU.org เป็นฉากทัศน์ที่มหาวิทยาลัยจะก้าวสู่ความเป็นสากลบนโลกเสมือนในลักษณะมหาวิทยาลัยเปิดแบบไม่หวังผลกำไร ซึ่งมีเป้าหมายในการทำการเรียนการสอน วิจัยและบริการวิชาการเพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงให้สังคม ถัดมาเป็นฉากทัศน์ที่ 3 PSU.biz เป็นฉากทัศน์ที่มหาวิทยาลัยจะมุ่งเน้นความรู้และการเรียนรู้แบบ How to และ Practice ตามความต้องการของผู้เรียนในแต่ละยุคแต่ละสมัยทั้งหลักสูตรระยะสั้นและปริญญาบัตร เน้นการลงทุนและทำงานจริงโดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับความได้เปรียบเชิงพื้นที่ที่สามารถยกระดับไปสู่ระดับโลกได้ นำไปสู่การใช้ประโยชน์จริงในการทำงาน ทักษะเชิงวิชาชีพ การพัฒนาตนเอง และการดำเนินธุรกิจ มหาวิทยาลัยจะมีการบริหารจัดการในรูปแบบธุรกิจที่สามารถเติบโตจากรายได้ของตนเองไม่พึ่งพาภาครัฐ และฉากทัศน์สุดท้ายคือฉากทัศน์ที่ 4 PSU.edu เป็นฉากทัศน์ฉายภาพการเป็นมหาวิทยาลัยที่มีวิทยาเขตครอบคลุมพื้นที่ มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์จำเพาะของแต่ละวิทยาเขต

เข้าใจบริบทและประชาชนในพื้นที่ เน้นการจัดการศึกษาร่วมกับพื้นที่ พัฒนางองค์ความรู้หรือนวัตกรรมอย่างเป็นระบบในระดับพื้นที่สู่ระดับสากล

4. การสร้างวิสัยทัศน์และการวางแผน การสร้างทางเลือกยุทธศาสตร์

ในขั้นตอนนี้ที่มิวิจัยได้กำหนดวิสัยทัศน์อันเป็นแนวทางขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยผ่านฉากรหัสทั้ง 4 ฉากรหัส ทั้งนี้ในสภาพปัจจุบันนี้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ดำเนินงานอยู่ในรูปแบบใกล้เคียงกับการดำเนินการของ PSU.edu มากที่สุด คือเน้นการทำงานในพื้นที่เพื่อค้นพบองค์ความรู้ใหม่ๆ ตามบริบทของทรัพยากรและผู้เชี่ยวชาญของแต่ละวิทยาเขต ทั้งนี้ ทางที่มิวิจัยได้ค้นคว้าศึกษาข้อมูลผ่านระเบียบวิธีการวิจัย และสรุปความเห็นว่าการดำเนินการของมหาวิทยาลัยในรูปแบบนี้อาจไม่สามารถดำรงอยู่ได้ในระยะยาวด้วยแนวโน้มปัจจัยทั้งภายในและภายนอกที่มีผลกระทบต่อการทำงานจึงได้มีการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาวิทยาลัยตามกรอบฉากรหัสทั้ง 4 ฉากรหัส โดยไม่ได้มุ่งเปลี่ยนแปลงไปสู่ฉากรหัสใดฉากรหัสหนึ่งทั้งหมด แต่มีรูปแบบการดำเนินการและแนวทางการขับเคลื่อนในแต่ละช่วงปี โดยแบ่งเป็นช่วง 5 ปี 10 ปี 15 ปี และ 20 ปี ตามลำดับ

ในช่วง 5 ปีแรก จะมีการปรับเปลี่ยนสัดส่วนโดยการลดสัดส่วนของ PSU.edu ลง เพื่อลดภาระทางด้านต้นทุนเรื่องทรัพยากรที่มีอยู่อย่างกระจุกกระจาย มองหาการใช้ทรัพยากรร่วมอย่างมีประสิทธิภาพให้มากที่สุด มุ่งเน้นการดำเนินการสู่เชิงธุรกิจมากยิ่งขึ้นเพื่อควมมีเสถียรภาพขององค์กรและตอบสนองนโยบายของภาครัฐที่ให้มหาวิทยาลัยปรับตัวให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในช่วง 10 ปี การแข่งขันทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินงานของวิทยาลัยมากขึ้น มหาวิทยาลัยควรพัฒนาตนเองสู่ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่เสริมความได้เปรียบในด้านการแข่งขัน โดยเน้นการใช้พัฒนาทรัพยากรและความได้เปรียบเชิงพื้นที่สำหรับการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศจากฐานวิจัยและนวัตกรรม ยกกระดับเศรษฐกิจฐานนวัตกรรมของพื้นที่ให้สูงขึ้นสู่ระดับโลก ดังนั้นการพัฒนาของวิทยาลัยจะมุ่งเน้นไปสู่การพัฒนาตามแนวทางของ PSU.biz มากยิ่งขึ้น

ในปีที่ 15 เป็นต้นไป เมื่อสังคมโลกถูกเชื่อมต่อกันแบบไร้พรมแดนด้วยเทคโนโลยีที่รุดหน้า มหาวิทยาลัยจำเป็นจะต้องมีการพัฒนางองค์ความรู้และความเชี่ยวชาญอย่างต่อเนื่อง เป็นหน่วยแนวหน้าที่สามารถนำเอาองค์ความรู้นั้นไปพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่อยกระดับประเทศให้พ้นกับดักรายได้ปานกลางด้วยวิจัยและนวัตกรรม ดังนั้นจึงควรมีการส่งเสริมการพัฒนาในส่วนของ PSU.biz และ PSU.com มากยิ่งขึ้น โดยมีการเชื่อมโยงความร่วมมือในระดับนานาชาติทั้งในส่วนของพันธมิตรเชิงธุรกิจและผู้เชี่ยวชาญระดับโลกที่มีองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีระดับสูงที่มีความซับซ้อนมากขึ้น

สำหรับเป้าหมาย 20 ปี ของมหาวิทยาลัยทางที่มิวิจัยเล็งเห็นว่าควรมีการพัฒนาไปสู่แนวทางของ PSU.biz มากยิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นส่วนนี้มากกว่าร้อยละ 60 และลดสัดส่วนของ PSU.edu ลงเหลือประมาณร้อยละ 20 เพื่อให้เป็นองค์กรที่มีความคล่องตัวและมีเสถียรภาพ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยต่างๆ ที่เข้ามากระทบ ทั้งนี้ยังดำเนินงานในรูปแบบของ PSU.org และ PSU.com อยู่ที่ร้อยละ 10 เท่ากัน

5. การดำเนินการ

ในขั้นตอนนี้ที่มวิจัยได้จัดทำทางเลือกยุทธศาสตร์ 20 ปี สำหรับมหาวิทยาลัยบนฐานของฉกทศน์ทั้ง 4 ฉก ซึ่งจะได้นำเสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยและทีมบริหารมีความตั้งใจที่จะนำเอาผลการมองอนาคตในครั้งนี้มาประกอบการวางแผนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเป็นทางการ

กล่าวโดยสรุป การวิจัยเพื่อการมองภาพอนาคตเชิงยุทธศาสตร์ในครั้งนี้ จะเป็นการฉายภาพอนาคตครั้งใหญ่ที่จะทำให้มองเห็นสัญญาณที่จะส่งผลกระทบต่อการทำงานของมหาวิทยาลัย การมองเห็นอนาคตทางเลือกผ่านฉกทศน์ต่างๆ ที่ทำให้ทีมบริหาร คณาจารย์ บุคลากร ได้มองเห็นภาพวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Shared Vision) และได้ร่วมกันกำหนดทิศทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้ทันต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอนในอนาคต